

Ο ΕΚΚΛΟΓΕΥΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

..... *Αι! σου μελέ η καρδιά μας.
Air miloûrs ei skoloi mas, oðte ta symgôrta mas.*

I. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΑΘΗΝΗΣ, τῆ 7 Σεπτεμβρίου 1879.

Αι!

Αὔριο Κυριακή ἡμέρα εἰς τὰς 4 μετὰ τὸ μεσημέρι
εἰς καλὸν δὶο σου ὑποψήφιοι γὰ σοῦ ποῦνε τὰς ἀρχὰς
των καὶ τὰς ἰδέας τους.

Πηγαίνε λοιπὸν καὶ μελέτησε καὶ σκίψου καλὰ ἐ-
κείνα ποῦ θὰ σοῦ ποῦνε, καὶ ἂν σοῦ ἀρέσουν καὶ κατα-
λαβαίνεις πῶς εἶναι ὠφέλιμα γιὰ τὴν πατρίδα ψή-
φισέ τους.

Ἴδου καὶ ἡ πρόσκλησις ὁποῦ σοῦ κάνουνε.

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Ἐπειδὴ ἔκρινα, ὅτι ἐπικειμένων νέων ἐκλογῶν, ὀφείλω
νὰ ἐκθέσω ἐνώπιον ὑμῶν τὴν τε πορείαν μου κατὰ τὴν
λήξασαν περίοδον τῆς Βουλῆς καὶ τὰς ἰδέας μου ἐπὶ τῶν
ζητημάτων αἵτινα κέκληται νὰ συζητήτῃ καὶ λύτῃ ἡ νέα
Βουλὴ, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ εὐχρησθηθῆτε νὰ συνέλθητε εἰς
τὰν αἴθυσαν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου (Κραζιάνου) κα-
τὰ τὴν ὥραν 4 μ. μ. τῆς μεθυρίου Κυριακῆς 9 Σεπτεμ-
βρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 7 Σεπτεμβρίου 1879.

Ὁ ὑποψήφιος βουλευτής
ΤΙΜΟΛΕΩΝ Ι. ΦΙΛΗΜΩΝ.

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Παρακαλῶ ὑμᾶς ἵνα παρευρεθῆτε, αὐτὸν Κυριακὸν ὥραν
μ. εἰς τὸ κατάστημα τῆς δημοτικῆς τῶν ἀρρέων σχολῆς.

λῆς (Κραζιάνου), ὅπως ἀκριβεστῆτε τοῦ προγράμματος μου
ὅπερ θέλω ἀναπτύξει προορρικῶς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 8 Σεπτεμβρίου 1879.

Ὁ συμπολίτης σας
ΑΝΤΩΝ. ΒΑΣΙΛΟΣ,
ὑποψήφιος βουλευτής.

Αι!

Ἀνακεφαλαίονουμε ὅσα σοῦ εἶπαμε ἕως με σήμερα.
Οἱ ἀντιπρόσωποί σου διὰ νὰ ἦναι ἀληθινοὶ ἀντι-
πρόσωποί σου, πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύουν ε-
τὴ γνώμη σου εἰς τὰ διάφορα ζητήμα-
τα, — ἑαλλήως εἶναι ἀρεντάδες σου, εἶναι τύραννοί σου,
— διότι τύραννος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐπιβάλλει τὴ γνώμη
του εἰς τοὺς ἄλλους, — καὶ ἴσια — ἴσια αὐτὸ ἕως με σή-
μερα κάνουνε οἱ ἀντιπρόσωποί σου.

Θέλεις λοιπὸν, ἔπειτα ἀπὸ τόσες ἀγῶνες καὶ τόσα
αἵματα καὶ τόσες θυσίαι νὰ φτιάγῃς μονάχος σου ἀρεν-
τάδες καὶ νὰ τοὺς βάνῃς ἀπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σου; Ἄν
τὸ θέλῃς, ἐξακολούθει νὰ τὸ κάνῃς, εἶται διὰ τοῦτο
νοικοκυρῆς μὴ παραπονηθῆς, ὁμοῦ εἰς ὅτι σοῦ κάνουνε
— Τὰ βωδία ἐγεννηθήκανε πρῶτα ἀπὸ τὸ ζυγὸ, λέγει
ἓνας σπουδαῖος συγγραφεύς, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησε καὶ ἐ-
σπούδασε τοὺς λαοὺς ἐκείνους, ὁποῦ πέρτουνε ἀποκάτου
ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῆς τυραννίας.

Ἄν ὁμοῦ δὲν τὸ θέλῃς, ἂν θέλῃς νὰ λογαριάξῃσαι
καὶ ἐσὺ ἀνάμεσα εἰς ἐκείνους τοὺς λαοὺς, ὁποῦ ἔχουνε
μία γνώμη καὶ μία θέλησι, ἀλλάξτε τὸ σύστημα ὁποῦ
ἕως τώρα ἀκολουθήσεις εἰς τίς ἐκλογάς.

Ἡ ἐφημερίδά μας εἶναι μικρὴ καὶ ὁ καιρὸς σύντομος, ὥστε δὲν ἐμπορέσαμε νὰ ἀναφέρουμε ὅλα τὰ ζητήματα καὶ νὰ τὰ ἀναπτύξουμε καθὼς πρέπει. Ἐπεριορίσθηκαμε λοιπὸν νὰ σοῦ σημειώσουμε τὰ κυριώτερα καὶ νὰ σοῦ ποῦμε τί πρέπει νὰ ζητήσης ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους, εἰς ἐσένα τώρα ἀπομένῃ νὰ βάλῃς σὲ πρᾶξι, καὶ νὰ χρησιμοποιήσης τὸ μάθημα. Ἐμεῖς ἐκάμαμε, διότι ἐμπορούσαμε νὰ κάμουμε. Σοῦ ἐδείξαμε τὴν ἀλήθειαν, ἂν ἐσὺ δὲν θέλῃς νὰ τὴ γνωρίσης, ἂν ἐξακολουθῇς νὰ ψηφίζῃς δι' ἀντιπροσώπους σου ἀνθρώπους, ὅπου κανένας μπορεῖ πολὺ καλὰ νὰ ὀνομάσῃ μεταπράτες, διότι **ΑΓΟΡΑΖΟΥΝΕ** τὴν ψῆφόν σου δια νὰ τὴ **ΠΟΥΛΗΣΟΥΝΕ** εἰς τὸν ὑπουργόν, ἐμεῖς δὲν φταίμε.

Οἱ λαοὶ δὲν κυβερνῶνται καὶ δὲν προσδεύονται μὲ τὰ ζήτω, μὲ τὰ χαϊδία καὶ μὲ τὸ βρετζινάτο. Δια νὰ κυβερνηθοῦνε καὶ διὰ νὰ προσδεύσονται ἔχουνε ἀνάγκη ἀπὸ **ΣΚΕΨΙ** καὶ ἀπὸ **ΕΡΓΑΣΙΑ**.

Λαε! **ΣΚΕΨΟΥ** καὶ **ΕΡΓΑΣΟΥ**, ἂν θέλῃς καὶ ἐσὺ νὰ βάλῃς μία πέτρα εἰς τὸ μεγάλο αὐτὸ κτίριον τῆς προόδου, εἰς τὸ ὅποιον σήμερον ὅλοι οἱ λαοὶ ἀπὸ τὸ περισσότερο εἰς τὸ ὀλιγώτερον δουλεύουνε.

Ἐμεῖς σὲ λίγα λόγια σοῦ ἐδείξαμε καὶ τὴν ἀνάγκη σου καὶ τὴν θεραπεία. Ἄν οἱ πολιτευόμενοι ἔχουνε ἄλλη ἰδέαν, ἄλλη γνώμην, ἢ τὸ ποῦνε φανερά, διὰ νὰ ἐμπόρῃς νὰ σκεφθῇς καὶ νὰ κρίνῃς ἂν ἡ γνώμην τους σὲ συμφέρει.

Ἄλλαν, ὄχι. Αὐτοὶ δὲν ἔχουνε καμμία ἰδέαν, καμμία γνώμην. Ἡ γλώσσα, ὅπου σοῦ μιλοῦμε ἐμεῖς εἶναι δι' αὐτοὺς ἀκατανόητη. Διάβασε τὴν ἐφημερίδα τους νὰ ἰδῇς. Καμμία ἰδέαν, ὅπου νὰ δίνῃ ζωὴν, καμμία γνώμην, ὅπου νὰ ὑπόσχεται τὴν καλλιτέρεψιν τοῦ παρόντος.

Βρυσὴς μονάχα, κατάχρησες, παρανομίες, ἰδοὺ τί ἀπαντᾷς λαε, εἰς τὴν ἐφημερίδα ἐκεῖνες. Ἰδοὺ μὲ ποῖα μέσα γυρεύουνε νὰ σὲ ἀναθρέψουνε οἱ μεγάλοι σου πολιτικοί! Κατάχρησες, παρανομίες, τὴν ὅποιαν σήμερον ῥίχνει ὁ ἕνας εἰς τὰ μούτρα τοῦ ἄλλου, ὁ ὅποιος ἐπέρισυ ἐπαίξει τὸ ἴδιον μέρος.

Καμμία ἰδέαν, ὅπου νὰ δίνῃ ζωὴν! Καμμία γνώμην, ὅπου νὰ ὑπόσχεται καλλιτέρεψιν!

Δὲν εἶδες; Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρώτους πολιτικούς σου, ἀνθρώπος ὅπου πολλὰς φορὰς ἐκυβέρνησε τὸν τόπον, καὶ ὅπου ποῖς ἤξευρε πόσας φορὰς θὰ τὸν κυβερνήσῃ ἀκόμην, — ἔρριξε εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἄλλαν, δὲν ἐζήτησε τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν διὰ νὰ καταργήσῃ τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, τὰ ὅποια εἶναι ἐναντία εἰς τὴν κυριαρχίαν σου, ὦ λαε. Δὲν ἐζήτησε τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν διὰ νὰ διοργανώσῃ τὸ Κράτος, διὰ νὰ λύσῃ τόσα ἐσωτερικὰ ζητήματα ὅπου κατεπίγου-

νε.—Τὴν ἐζήτησε μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ συστήσῃ τὴν Γερουσίαν! Ἰδοὺ, λαε, τὸ ἰδανικὸν τῶν πολιτευομένων σου! Ἰδοὺ ὁ πολιτικὸς ἀτιτέρας, εἰς τὸν ὅποιον ἔχουνε γυρισμένη τὴν πλώρη τους! Ἡ Γερουσία, τὸ κληρονομικόν, διότι αὐτὸ τοὺς μένει μοναχὸν καταφυγίον εἰς καθὲν πολιτικὸν ναυάγιον. Ἐπαλωμένοι εἰς τοὺς σιφάδες τῆς Γερουσίας θὰ μπορούμε νὰ ζῶμε, φτωχὲ λαε, ἔς τὴν ῥῆξιν σου, καὶ ὅταν ἀκόμην παύσονται ἀπὸ καθὲν πολιτικὴν ἐνέργειαν, καὶ ἔταν ἀκόμην δὲν περνᾷ ἡ μορφοποίησις, εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν. . . .

Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο θεραπευτικὸν μέσον, ὅπου ἡ σοφία τους εὗρεκε διὰ νὰ κινῆται ἡ τῆν τὸν τόπον. . . . Θελετε εἰς τὰ τόσα μέσα τῆς διαφθορᾶς, νὰ προσθέσονται ἀκόμην ἕνα! Δὲν τοὺς εὐθάνουνε αὐτὰ ὅπου εἶναι, καὶ ὅμως εἶναι ἀρκετὰ ὅχι νὰ βουλιάζουνε τὸν τόπον. . . .

Ἐνας ἄλλος ἀπὸ τοὺς πολιτικούς μας, ὁ ὅποιος σταχάζεται πῶς εἶναι ὁ μοναχός, ὅπου ἔχει δικαίωμα νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον, ζεῦρετε τί λείπει εἰς τὴν ἐφημερίδα του; Ὅτι ἂν οἱ ἐκλογεῖς δὲν εἰδεύουνε ποίους ψηφίζουν, καὶ ἂν οἱ ὑποψήφιοι δὲν ἔχουνε καμμία γνώμην καὶ καμμία πεποίθησιν, ἔσονται δὲν βλάπτει τίποτα, διότι εἰς ἡμᾶς δὲν ὑπάρχουνε πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα. . . .

Λοιπὸν, κατὰ τὸν πολιτικὸν μας ἐτοῦτον, τὰ οικονομικὰ μας εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν, τὰ δικαιοδικὰ μας πηγαινουνε θαυμάσια, ἡ ἐκπαιδεύσις μας εἶναι ἀριστοτέλεσμα, ὅπου μπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, ἡ στρατιωτικὴ ἀνατροφὴ τοῦ ἔθνους ἔφθασεν εἰς τὴν τελειότητα, ἡ δικαιοσύνη μοιράζεται εἰς τὴν τρίαν, καὶ ὁ κληρὸς εἶναι τύπος ἀρετῆς κτλ. κτλ. κτλ. . . .

Λοιπὸν, κατὰ τὸν πολιτικὸν μας ἐτοῦτον, ἕνα μόνον χρειάζεται νὰ γένῃ διὰ νὰ συμπληρωθῇ αὐτὸ τὸ ὄρατον οἰκοδομημα. . . . ἕνα καὶ μόνον. . . . νὰ γένῃ αὐτὸς πρωθυπουργός. . . . Τότες πλέον θὰ ἔλθῃ καὶ ἐδῶ ὁ χρυσοῦς αἰῶνας. . . . Τότε θὰ πέσῃ ἀπάνω σου, λαε, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. . . Ἄλλην ἐπιθυμία λοιπὸν, ἄλλην θέλησιν δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς παρὰ νὰ ἰδῇς ἐκεῖνον τὸν φωστῆρα πρωθυπουργόν, ποῦ θὰ πῇ ἀφέντη σου. . . ἐκατάλαδες τώρα, λαε, τί εἶναι οἱ πολιτικοί μας, καὶ ὅταν ἀκόμην ἦναι ἀντιπολιτευόμενοι; Κούφια κεφάλια, τὰ ὅποια ἕνα μόνον ἰδανικὸν ἔχουνε, τὴν ἐξουσίαν! τί κάνεις ὅμως ἐσὺ; τί ὑποφέρεις; τί ἀνάγκη ἔχεις; . . . ἂ! δι' αὐτὰ δὲν φροντίζουν. . . Καὶ τί εἶσαι ἐσὺ, διὰ νὰ φροντίσῃς διὰ τὴν ἀνάγκη σου; Λαε! ποῦ θὰ πῇ κοπάδι, τὸ ὅποιον ἐκεῖνοι ἔχουνε τὸ δικαίωμα νὰ κουρεύουνε καὶ νὰ ἀρμεύουνε! . . .

Φτωχὲ Λαέ! πότε θ' ἀνοίξης τὰ μάτια σου; πότε θὰ ἐννοήσης, ὅτι κανένας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τσαρλατάνους, ὅπου ὅταν καταδέχονται καὶ σου μιλοῦνε φουσκόνουνε σάν γάλοι, δὲν μπορεῖ νὰ σέ ἀγαπήσῃ καὶ νὰ θέλῃ τὸ καλὸ σου, ἂν πρῶτος ἐσύ δὲν ἀγαπᾷς τὸν ἑαυτό σου, παρὰ τρέχεις καὶ πέρτεις μὲ τὰ μούτρα εἰς τὲς παγίδες, ὅπου σοῦ σταίνουν; . . .

Λαέ! ἀνοίξε τὰ μάτια σου, καὶ δεῖξε ὅτι μπορεῖς καὶ ἐσύ νὰ ἔγῃς μία γνώμη καὶ νὰ τὴν κάμῃς σεβαστῆ.

Δια τὸ λεγόμενον ἐξωτερικὸν ζήτημα δὲν σοῦ λέμε τίποτε, διότι οἱ πολιτικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ἐμπιστευθῆκες τὸ ἐθρωμέφανε εἰς βαθμὸν, ὅπου δὲν μπορεῖ κανένας νὰ τὸ πλησιάσῃ.

Λαέ! Δύο λόγια ἀκόμη.

Ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ μία Βουλῆ, ἡ ὁποία νὰ τιμωρήτῃ, καὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐστηρὰ ἕσους σὲ ἐπαιζογαλάσανε ἕως μὲ σήμερα, καὶ ἐθυσιάσανε τὰ συμφέροντά σου εἰς τῆ φιλοδοξία τους ἢ εἰς τὴν ἀνοησία τους, — καὶ νὰ ἐγκαινιάσῃ καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς μία νέα ἐποχὴ, — ἐποχὴ ἀληθινῆς ἐλευθερίας, προόδου, τιμῆς καὶ ἐθνικῆς καὶ ὅλα πολιτικῆς.

Ἄν οἱ ὑποψήφιοι, ὅπου παρουσιάζονται καὶ ζητᾶνε τὴν ψῆφόν σου εἶναι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐγκαινιάζουνε τὴν νέαν αὐτὴν ἐποχὴν, ἐκλεξέ τους, — ἂν ἔμως ἦναι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἴσα μὲ σήμερα δὲν ἐκάμανε ἄλλο παρὰ νὰ ὑπηρετοῦνε τὰ διάφορα κόμματα καὶ νὰ ἀνεδοκτεβάζουνε ὑπουργεῖα, — ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι καὶ τώρα ζητᾶνε τὴν ψῆφόν σου, ὄχι δια νὰ φροντίσουνε διὰ ἐσὲ καὶ τὰ συμφέροντά σου, ἀλλὰ δια νὰ κάμουνε τὴ δουλειά τους, ὄχι μοναχὰ δὲν πρέπει νὰ τοὺς ψηφίτῃς, ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ τοὺς μεταχειρισθῆς μὲ τρόπον ὥστε νὰ τοὺς ἀραιρέσῃς τὴν ὁρεῖ νὰ ζητήσουνε καὶ ἄλλη φορά νὰ σὲ ἀπατήτουνε καὶ νὰ σὲ μεταχειρισθῶνε ὀργανοὺς εἰς τὲς αἰτιμας ἰδιοτελείας τους.

Ὅτι δὲν ἠκατήθημεν γράφοντες εἰς ἐ. τῶν προσηκουμένων φύλλων μας περὶ τῆς πολιτικῆς ἢ ἡ ἑλληνικῆς λεγόμενῃς κυβέρνησις ἀπερίετις νὰ ἀκολουθήτῃ, παρκετομένη ἢ ἢ τοῦ συντήκτου, περὶ τοῦ ἀποχρεωτικῶν χαρακτήρος τοῦ Π'. πρωτοκόλλου, μαρτυροῦσι πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἐκτὸς τῶν τηλεγραφημάτων, καὶ αὐτὰ τὰ γραφόμενα ἐν τῷ ἡμειπιστήμῳ ὀργανῶν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ. « . . . Ἡ ἀρχὴ τῶν ἀμοιβαίων ἀποχωρήσεων ἐπ' ἀγαθῶν διαπραγματευομένων καὶ τῆς καθόλου εἰρήνης — γράφει ἡ «Πρωτῆ», — εἶχε ὁ ἀξίων ἐφ' ὃ καὶ διαπραγματευοίσι στρέφονταί· ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, καλῶς ποιοῦσα, οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ παραστήτῃ εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον τὴν Ἑλλάδα ὡς infaillible, καὶ τοὶ μὴ ἀγνοοῦσα ὅτι τοιαύτη τίς πορεία ἠδύνατο νὰ ἐπίσῃρη τὴν ἀπαρκακίαν τινῶν σφόδρα πατριωτῶν. Ἡ Ἑλλάς καθ' ἑμῆς ὄφει-

λει, ἐμμένουσα εἰς τὴν χαραχθεῖσαν πορείαν, νὰ παρεῖη πάντα τὰ πειστικὰ συνέτη, καὶ διαλλακτικὰ πολιτικῆς, καὶ εἰς ἀποχωρήσειε βεβαίως προβῆ, ἀρεῖ αἱ ἀποχωρήσεις νὰ μὴ προκαλοῦσι τὴν οὐσίαν τῶν δικαιωμάτων, εἴτινα ἡ ἑώραπῃ ἐν τῇ συνέσει αὐτῇ, πορευομένης ἡμῶν.

Μὴ δυνάσκοναι νὰ ἐνοκτώμεν, πῶς εἶναι δυνατὸν καθένας ἐκ ΗΜΜΕΝΟΥΣΑ εἰς τὴν χαραχθεῖσαν πορείαν, νὰ ΠΡΟΒΑΙΝῃ εἰς ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ, παρεκλίνοσα τὰ πατριωτικῆς; τριχὰ, τὲς, παρακλινομέν τὰ κερδῶν διαπραγματῆν κ. Δεληγιάννη νὰ εὐσεβήτῃ καὶ ἀποτῆ αἰτίαν, ἐκ ἐπιθυμῆς ἢ ἀποχρηστικῆς ὑπὸ τοῦ ἡμειπιστήμου ὀργάνου τοῦ ἐκ πολιτικῆς ἀμὴ ἐκλήρῃ ὡς ἡ μυστολογημένη Χ. μίση, τῆ ὁποῖαν ἐξωχωροῦν οἱ ἀρχατοὶ προγόνου τοῦ δ. τῶν εἰρη. λέξων:

« Ἐποθεὶν μὲ λέω, ὅπου θεὸν ὀρκίζω, μέτη δὲ γυμνασῶ.

Ἄλλὰ μήτις ἡ πολιτικὴ τοῦ παρ' ἡμῶν Ἐδοῦν τῆς διαπραγματίας, ἀνωζυμένου νὰ συμβῆσῃ τὰ ἀσπιδόπασκα, εἰσπίτῃται τοῦλάχιστον εἰς ἀνοησίαν μετα τῆ. ἀλλὰ ἐκείνης τοῦ συναδελφίου τοῦ κ. Κομμουνοῦρου; Ἡ ἄλλο γὰ καὶ δεῖ.

Ἐ. ὡς τὸ ἡμειπιστήμῳ ὀργάνῳ τοῦ κ. Κομμουνοῦρου ἐγοῦρε πρὸ τινῶν ἡμερῶν παρεκλίνοσα περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος, ὅτι εὐτοὺς προτιμᾷ νὰ μείνῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐκκενρὲς μᾶλλον καὶ αὐτοῦ, παρὰ νὰ δεχθῆ ἡ κυβέρνησις τοῦ νὰ παρεκκλίνῃ τῆς διαπραγματίας περὶ τοῦ Π'. πρωτοκόλλου γραμμῆς. ἕτερον ἡμειπιστήμῳ ὀργάνῳ, τὸ ὀργανῶν τοῦ κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ θεμελί ἀντιπολιτικῶν καὶ μείρα κ. ὡς δὲ τὸ ἀντίστασθαι, ἡμὲς σφίξει δῶκε τὸ ἐκείνου, τὴν ἀποχώρησιν.

Ὅ κ. Κομμουνοῦρος, ἀνοητῆς πολιτικῆς, τοῦ π. οὐδὲ καὶ τοῦ π. ἡ π. οὐ ἡ ἐπιθυμῶν νὰ παρεκκλίνῃ κατὰ κεραίαν τῆς διαπραγματίας γραμμῆς, προτιμᾷ τὸν διακωνιστὴν τῆς ἡσέως τοῦ ζητήματος, ὁ κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν, καίτοι φερόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ δεδῶσθῃ καὶ ὅτις τὰ κείμενα καὶ τὴν ἡραμῆν ἡ ἡ διπλωματικῆ τοῦ περιόσι, τιμαχίαν ἔχοντα καὶ π. πολιτικῆν τῆ: ἰδὲ το τελοῦς καὶ ἐπὶ χρηστάτῃ: ἐλπίσαν οὐδέποτε ὁ π. οὐ κατώσῃτε ἀχρηστῆ ἐβασίλειῳ, νομίζει οὐδέ, ἦτις: ὅτι ἀνακατα εἰμὲν ὡς εἰς τὸ σήμερον τῶν ἐκ ἀποχωρῆ.

Ἄσπομεθα τοῦ ὕψιστου νὰ ἐνταῖνη τὰς ἡ. εἰς τὴν ἀποτέραν.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

Εἶναι πλέον βέβαιον, ὅτι ἔγεινε συνθησασθῆς μεταξὺ τῶν κκ. Γ. Σ. οὐκακίδη καὶ Δ. Μ. Καλλιφρονᾶ (τοῦ νέου).

Ἰδὲ ἀνθρώπους ὅπου ἔχουν τὴν ἀπειρίαν ν' ἀντιπροσωπεύσουν τὸν λαόν καὶ ἐν ταῦτοις τὸν θεωσοῦν τὰ κοπάδι.

Οἱ ἐκλογεῖς τῆ. Ἀττικῆς δὲ ἀμφιβαλλόμεν, ὅτι θὰ τοὺς τιμήσουν μὲ τὴν ψῆφόν των.

— Ἐπικενρὸν λόγων ἐκλογικῶν ἀρκώτων τὴν ἐπαρχίαν Σίφρου σκανδαλωδέστατῃ πράξις ἐλαβε χώραν, ὡς ἡσούσαμεν, εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Ἑρετῶν.

Πρόκειται περὶ τοῦ φυλακισθέντος κ. Σιδεστοπούλου. Θὰ γράψωμεν ἐκτενῶς ὅταν μάθωμεν τὰς λεπτομερείας.

— Καθ' ἡ. ἔχομεν ἐκ Κερφαλλοῦναι, θετικῆς πληροφορίας ἡ ἐξήγησις τῶν ὑπὸ τὸν κυβερνητικῶν ἀποψήφισιν κ. Ἐκκερῶν ἀτάκτων στοιχείων, παροδοῦσαν ἐπὶ τὴν κυβερνητικῆν ἀποστήριξιν, πρὸς τὴν εἰς τὸ μὴ παρκετιέρω.

Ἡ μακία τῶν ἀτάκτων αὐτῶν ὁρῶν στρέφεται — καθὼς γράφουσιν ἡμῖν ἐκείθεν — (ιδίως κατὰ τοῦ κ. Ῥόκου Χοῖδα, καθ' οὗ φκίνεται ἔχουσα ἐπιδραμένη τὴν προσοχὴν τῆς ἡ κυβερνήσεως, ὑποδαυλίζουσα ἐπιτηδαιῶς πρὸ πάντων κατ' αὐτοῦ διὰ τῶν ὀργάνων τῆς, τὰ ἀτάκτα στήρι.

— Τὸ πρόγραμμα τοῦ Θ.Γ. Κολοκοτρώνη ἐδημοσιεύθη. Διὰ τὸν λαὸν τῆς Γορτυνίας ὁ Κολοκοτρώνης δὲν εἶχεν ἀνάγκην προγράμματος.

Ἡμεῖς τὸ ἀνέγνωμεν καὶ εὗρομεν ὅλον τὸν Φαλέξ ἐμπεριεχομένον εἰς αὐτό.

Τώρα θὰ ἀποδείξουν οἱ Γορτυνιοὶ, ἂν γνωρίζουν νὰ ἐκτιμῶσι ἀρχάς, ἂν γνωρίζουν νὰ τιμωροῦν τοὺς καπηλευθέντας τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τῶν Δεληγιάννην καὶ Νικολόπουλον καὶ ἂν γνωρίζουν νὰ ὑπερασπιθοῦν τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν. Ἄς τὸ ἀναγνώσων καὶ ἂς τὸ μελετήσων.

— Εἶδομεν καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Γερ. Ζωχιῶδ ὑποψηφίου Μέτσης. Τὸ ἀνέγνωμεν ἐπισταυένως καὶ ἐννοήσαμεν καλῶς, ὅτι ὁ κ. Ζωχιῶδ παραδέχεται τὴν κακὴν τοῦ ἔθνους κατάστασιν εἰς ἣν περιήλθε διὰ τοῦ ὀλεθρίου συστήματος, ἀλλὰ δὲν ἐννόησαμεν πῶς θέλει τὸν νεωτερισμὸν διὰ τῆς Βουλῆς καὶ τί εἶδους νεωτερισμὸν θέλει. Διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν κακῶν νόμων; ἀλλὰ τότε διατί δὲν λέγει ὅτι ἀσπάζεται τὰς δημοκρατικὰς ἀρχάς;

Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦ θυμοσόφου ἀνδρὸς περιέχει ἀληθείας καὶ ιδέας ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος τὰς ὁποίας καὶ ἡμεῖς παραδεχόμεθα καὶ τὰς ὁποίας ἐκφράζει διὰ τοῦ συνήθους, εἰς αὐτὸν χριέντος ὕφους διὰ παρομιῶν.

— Ἐλάττωμεν τὸ θαρραλέον καὶ εἰλικρινέστατον πρόγραμμα τοῦ ὑποψηφίου Κραναίας Γερασίμου Μουσοῦρη.

Ἐν αὐτῷ μετ' ἀπρχαμίλλου πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ ἀφροσώτως ὁ δημοκρατικὸς ὑποψήφιος ἐκθέτει τὰς ἀρχάς αὐτοῦ, αἵτινες εἶναι :

Ἰδίως ὡς πρὸς τὴν Ἑπτάνησον

α'. Κατάργησις τῶν προνομίων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ εἰσαγωγή μιᾶς ἢ πλείοτεων Τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ θανατώσων εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ γεωργοὺς τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς ἐπὶ ἐλαφροῦ τόκῳ καὶ χρεωλυτικῶς.

β'. Μεταρρυθμίσεις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, ὥστε οἱ καταβαλλόμενοι ἐν Ἑπτανήσῳ φόροι νὰ ἴσωνται πρὸς τοὺς καταβαλλομένους ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι.

γ'. Ἐν γένει καὶ ὡς πρὸς τὸ Κράτος καθόλου

α'. Ἡ κατωτέρα ἐκπαίδεσις νὰ ἴσῃ καθολικὴ, ὑποχρεωτικὴ καὶ ἀμισθοῦς.

β'. Ἀποκέντρωσις.

δ'. Μονιμότης, προσόντα καὶ διὰ συναγωνισμοῦ διορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων.

ε'. Κατάργησις τοῦ νόμου περὶ μὴ διορισμοῦ ἐντοπίων ὑπαλλήλων, τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὰς κατωτέρας θέσεις.

στ'. Ἐλάττωσις τοῦ φόρου περὶ χαρτοσήμου.

ζ'. Ἀπλαποῖσις τῆς νομοθεσίας ἐν γένει.

η'. Κατάργησις τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως.

θ'. Ἀπαλλαγὴ τῶν ἐπὶ τοῖς ἐλαφροτέροις κακούργημασι κατηγορουμένων τῆς προφυλακίσεως ἐπὶ ἐγγυήσει. Καὶ ἐπιλέγει :

• Συμπολίται,

• Ἀποδοθεὶς εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐδραστήην ἢ εἰς τὴν ἀγνότητά τῶν προθέσεων μου καὶ εἰς τὰ ὑλετέρα ἀνεξάρτητα καὶ πατριωτικὰ φρονήματα. Δι' ὃ καὶ εἶπον ὑμῖν εἰλικρινῶς καὶ μετὰ παρρησίας τί φρονῶ καὶ πῶς προτίθεμαι νὰ διαχειρισθῶ τὴν ἀνατεθησομένην μοι ἐντολήν. Ἐάν ἐπομένως αἱ ιδέαι μου συμφωνοῦσι μὲ τὰς ιδέας καὶ αἰσθηματὰ σας, ἐάν νομίζετε ὅτι δύναμαι καὶ ἐγὼ νὰ ἐργασθῶ ὡς ἀντιπρόσωπός σας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἐκλέξτέ με. Ἄλλως ἐκλέξτε ἐκείνους ὧν αἱ ιδέαι εἶναι σύμφωναι πρὸς τὰς ιδέας σας καὶ οὗ, νομίζετε καταλληλοτέρους ἐμοῦ ὅπως σὰς ἀντιπροσωπεύσωσι. Δι' ἐμὲ ἀποσκινοποίησις θὰ ἦ καὶ ὅτι ὠμίλησα εἰλικρινῶς, ὅτι δὲν ἠθέλησα ν' ὑφρχώσω τὰς ψήφους σας δι' ἀθεμίτων μέτων, ζήτησα ν' ἀπατήσω κανένα καὶ ὅτι ἂς πέσω, πίπτω μὲ τὰ ἑτάωπον ὑψηλὰ καὶ τὴν σημαίαν μου ἀνακαταπαύμενην.

Ἐύχόμεθα ὅπως αἱ Κερκλιθῆες ἀναδραῖξωσι βουλευτὴν χκαπητὸν τοῦ λαοῦ, τὸν πρῶτον χκαπητὸν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων του Γερ. Μουσοῦρη.

— Πρὸ ἡμερῶν περιένομεν νὰ μᾶς στείλῃ ὁ κ. Στεφ. Ξένος τὸ πρόγραμμά του, ἀλλὰ δὲν μᾶς τὸ ἔστειλε.

Ἐἶνε ἡ πρώτη καὶ τελευταία φορά καθ' ἣν θὰ παρκαχῆστωμεν τὸν συντάκτην τῶν παρκαρημάτων τοῦ Βρετ. Ἀπτερός νὰ μᾶς κἀμῃ μίαν χκαριν, καὶ ἡ χκαρις αὕτη εἶναι νὰ μᾶς στείλῃ τὸ πρόγραμμά του.

Ἐχομεν βλέπετε περιέργειαν νὰ ἴδωμεν πῶς σκέπτονται οἱ μοναρχικοὶ καὶ οἱ ἀθεωροὶ τῆς αὐλῆς.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Στεφ. Ξένος ὡς ἀληθῆς τσ ἐντιηλμαν θὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν περιέργειάν μας, ἀποστέλλων ὑμῖν τὸ πρόγραμμά του.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚΛΟΓΕΥΣ

Πολλοὶ τῶν ἐκλογέων Ἀττικῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται ἐπὶ ἀνεξαρτησίᾳ φρονήματος, οἱ κκ. Α. Ε. καὶ Κ.Κ. καὶ ἄλλοι, μᾶς ἐρωτῶσι ζητοῦντες νὰ μάθωσιν ὁποῖαι τις ἦτον ἡ πολιτικὴ τοῦ μακαρίτου Δεληγεώργη, τὴν ὁποίαν ὑπόσχονται νὰ ἀκολουθήσωσι διὰ τῶν προγραμμάτων τῶν οἱ τὰς ψήφους αὐτῶν ζητοῦντες ὑποψήφιοι Ν. Λεβιδῆς καὶ Α. Ψύλλας, καὶ ποίας ἐποχῆς πολιτικῆν ἐννοοῦσι, τὴν πρὸ τοῦ 1862, τὴν μετὰ τὸ 1862, τὴν τοῦ 1871 ἢ ἐκείνην τῆς Οἰκουμενικῆς.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ὑποψηφίους αὐτοὺς ν' ἀπαντήσωσι δημοσίᾳ πρὸς τοὺς ζητοῦντας νὰ μάθωσιν τὴν πολιτικὴν τοῦ μακαρίτου.

Αἱ στήλαι τοῦ Ἐκλογέως εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν τω.

Τὰ προηγούμενα φύλλα τοῦ «Ἐκλογέως» πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ, κείμενον ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Μουσῶν καὶ Βουλῆς.

